

kunne vi ogsaa nok have Lov til at puste. Fremdeles ligger jo Ruinen paa Slots-
holmen, som vi dog efter min Opfattelse an-
stændigvis ikke kunne lade ligge saaledes hen
i ubegrænset Tid, som Opfattelse, som deles
af mange Medlemmer. Det er altsaa, hvad
der angaar de Krav en Gang for alle til at
længe Statskassens Beholdninger for over-
flødige Beløb. Men med Hensyn til Statte-
lettelser, som ere blebne nævnte fra anden
Side, altsaa en aarlig tilbagevendende Mindre-
indtægt for Staten, vil jeg dog tillade mig at
gøre opmærksom paa, at vi nu have liggende
Landbokommissionens Forslag til en Reform,
som skulde staffe Husmandslobber til Ar-
bejderne paa Landet; vi have i en Kommissi-
on Retsreformen, som vi dog haabe inden
alt for lang Tid at skulle faa gjort til Gen-
stand for Lovgivning; vi have Skolereformen,
som vi alle ere enige om at udtrykke Sym-
pati og Interesse for samtidig med, at vi
fuldt vel vide, at den vil med øre en aarlig
Merudgift af 1½ Million Kr. Der er
desuden henvist til Sygefærserne, der snart
trænge til flere Penge, og Alderdoms-
understøttelsen vil heller ikke længe lade
vente paa sig. Naar vi sammenlægge alle
de Beløb, som ville medgaa hertil, faa vi
aarlig adskillige Millioner Kroners Udgift;
jeg tror derfor, det kunde være rimeligt at
vente med at tænke paa at opgive bestaaende
Statter uden tilsvarende ny Indtægter for
Statskassen, indtil vi have faaet disse Sager
førte igennem. Venstrereformpartiet er heller
ikke tjent med, at de Penge, som skulle gaa
til de Reforme, som Partiet har skrevet ind
paa sin Fane, undrages en saadan An-
vendelse, og Højre, der ogsaa har Ønsker og
Krav, vilde nødigt se dem strande paa, at
der til den Tid ikke er Penge i Kassen.

Det var disse Bemærkninger, jeg havde
tænkt at ville indskrænke mig til ved denne
Lejlighed; men Tilfældet har villet, at jeg
er bleven den første Taler af Højregruppen,
som tager Ordet, efter at vi i Gaar have
haft Lejlighed til at høre Udtalelser af det
ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valg-
kreds (C. Hage) og i øvrigt ogsaa Talere
fra anden Side her i Salen, som berøre
Højre. Det er derfor faldet i min Lod at
skulle henvende nogle Bemærkninger i An-
ledning af disse storpolitiske Udtalelser, og
det er saa meget mere kuriøst, at det er
faldet i min Lod, som det bliver første Gang,
at jeg her udtaler mig om storpolitiske Sager,
uagtet jeg i over 4½ Aar har været Med-
lem i dette Ting. Grunden dertil har
været den, at jeg valgtes til at arbejde
med paa at tilvejebringe det politiske
Forslag, og saa længe vi arbejdede derpaa,

mente jeg, det vilde være skadeligt at tale
mere om Storpolitik end høist nødvendigt,
mindende det gamle Ord, at naar man graver
efter en Skat, er det bedst, at man tier
stille. Efter at vi havde faaet den politiske
Overenskomst, mente jeg, det endnu mindre
var værd at tale Storpolitik, fordi jeg havde
saa meget andet at tage Vare, og vi havde
i Virkeligheden alle saa meget andet at tage
Vare. Det forekommer mig indtil nu at
være ganske „ørkesløst“, for at bruge et Ud-
tryk, som ikke vil være ukendt i de andre
Partier. Smidlertid er det nu kommet, som
det er. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns
7de Valgkreds har i Henhold til det gamle
Ord „Renlighed er en god Ting“, ment en
Gang aarlig at burde foretage en politisk
Storvask — han er jo Specialist paa dette
Omraade — og jeg maa da ogsaa stride til
at sige nogle Ord som Svar paa det, han
har sagt. Jeg vil da begynde med at sige,
at i Modætning til de foregaaende to Aar,
har det forekommet mig og flere af mine
Partifæller, at der fra Venstre-Reform-
partiets Side i Aar er benyttet Udtryk og
Bendinger, der ligesom tyde hen paa, at
man ønskede at puste Liv i de gamle Kon-
fliktspørgsmaal, der have ligget og muligvis
fremdeles ligge Højre og Venstre imellem.
Man har talt om „Grundlovsbrud“ og
„Grundlovsbryder“, og det har jeg ikke hørt,
man fra den Side har gjort efter Forslaget.
Jeg kender ikke Grunden til det — jeg ved
ikke, om det er noget, der hører med til
Programmet — jeg kan kun formode, hvad
Grunden kan være. Men jeg vil da sige
for vort politiske Partis Vedkommende, at
der findes i Tingets Højregruppe ikke et
 eneste Medlem, som ikke med dyb Betsagelse
vilde være Vidne til, at der mellem dette
Ting og det andet Ting udviklede sig en
Konflikt af en saadan Betsagelse, at den
umuliggjorde Tilvejebringelsen af en ordinar
Finanslov. Der er ikke et eneste Medlem i
Højregruppen, som ikke deler den Opfattelse,
jeg her udtaler, og de Herrer vide ogsaa, at
det er saa. De Herrer maa erkende, at der
ikke er faldet noget udæstende eller udfor-
drende Udtryk fra Højres Side i flere Aar
i denne Sal. Det ærede Medlem for
Kjøbenhavns 7de Valgkreds erkendte i For-
aaret, at der fra Højres Medlemmer i
Finansudvalget var udvist en meget betydelig
Smødetommen, og at man havde glædet sig ved
et fredeligt Arbejde i Finansudvalget med Højre.
Gvad mig personlig angaar, da er jeg gaaet
endnu et Skridt videre, idet jeg har udtalt,
at en provisorisk Finanslov i mine Øjne er
en saa stor Ulykke og ikke mindst for dette
Ting, at jeg ikke ønskede at have noget